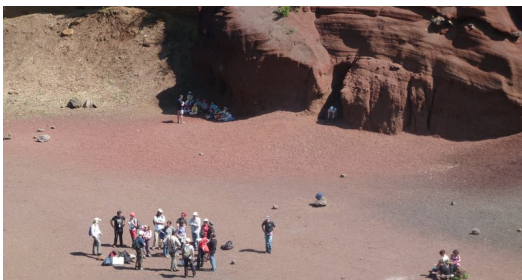

Una zona volcànica de la Garrotxa de laboratori

Ha estat un dels exemples analitzats pel projecte Vuelco sobre predicció d'erupcions

Les visites escolars i de científics comencen a ser una constant a la zona volcànica. Foto: J.C.

Analitzar què passa i què ha passat. Això és el que ha pretès la quarantena de vulcanòlegs de diversos punts del planeta que han participat en una recerca que ha durat quatre anys, per definir, així, una mena de manual per predir les erupcions volcàniques. La zona volcànica de la Garrotxa ha estat una de les estudiades i, a més, en el projecte Vuelco liderat per la universitat de Bristol i en què ha participat activament el grup de vulcanòlegs catalans que dirigeix el prestigiós vulcanòleg Joan Martí i que treballen a l'Institut de Ciències de la Terra Jaume Almera del CSIC a Barcelona.

El vulcanisme garrotxí és atractiu per les estructures

Un museu en viu

L'interès de la zona volcànica de la Garrotxa, que va ser el primer parc natural aprovat pel Parlament a Catalunya, està fora de dubte. L'última erupció, la del volcà Croscat, es va produir fa poc més de 10.000 anys i això en una escala geològica és molt poc temps. “No és correcte dir que s'ha acabat l'activitat volcànica a la Garrotxa”, ha remarcat Joan Martí. No obstant això, allò que fa encara més atractiu el vulcanisme garrotxí per als científics és

el mostrar de varietats eruptives que presenta. Martí ho descriu molt gràficament: “És com un museu en viu.” I és que, segons explica ell mateix, a la Garrotxa, hi ha manifestacions volcàniques amb resultats geològics interessants com els produïts per la interacció del magma amb l'aigua de dos aqüífers importants, un quaternari (localitzat a uns 100 m de fondària) i l'altre de l'eocè (a uns 300 m), cosa que va convertir els volcans en més explosius del que sol ser normal en aquest tipus. Finalment, Joan Martí apunta que un altre element important per a l'estudi ha estat el fet que a la Garrotxa es coneix força bé la geologia del subsòl, per la geotècnia utilitzada per les obres que s'hi han fet i per altres obres en ser un espai fortament humanitzat i urbanitzat.

Com que el projecte Vuelco ha servit per estudiar la fase de reactivació o de retorn de les zones volcàniques europees i llatinoamericanes, ha estat fonamental poder contrastar els estudis d'una zona adormida, que no pas apagada, com la Garrotxa, amb l'altres ara actives.

En aquest projecte han participat investigadors de Catalunya, l'Estat espanyol, Anglaterra, Alemanya, Itàlia, l'Estat francès, Equador, Mèxic i la mancomunitat de Dominica. Ha estat dotat amb un total de 3,5 milions d'euros i les conclusions es recolliran en un llibre científic, que inclourà tots els treballs que s'han fet. La clausura del projecte amb la lectura i anàlisi de les conclusions s'ha dut a terme a Olot. Els participants, a més de tractar sobre aquestes conclusions, han fet sortides per veure amb detall i sobre el terreny diversos aspectes del vulcanisme garrotxí.

La zona volcànica de la Garrotxa és objecte, des de fa anys, de l'interès dels visitants i, ara, comença a ser un referent entre la comunitat científica.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 30-11-2015 Pàgina 4

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/11-mediambient/918593-una-zona-volcanica-de-la-garrotxa-de-laboratori.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui